

Súd: Najvyšší správny súd SR
Spisová značka: 1Asan/15/2020
Identifikačné číslo spisu: 1019200502
Dátum vydania rozhodnutia: 2. februára 2022
Meno a priezvisko: JUDr. Zuzana Mališová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSSR:2022:1019200502.1

ROZSUDOK

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zuzany Mališovej a členov senátu JUDr. Moniky Valašikovej, PhD. a prof. JUDr. PhDr. Petra Potáscha, PhD., v právnej veci žalobcu (sťažovateľa): Mgr. Martin Krupa, miesto podnikania: Spojová 3851/15, 974 04 Banská Bystrica, IČO: 482 893 96, právne zastúpený advokátkou: JUDr. Mgr. Lucia Pričová, Strážovská 4, 974 11 Banská Bystrica, korešpondenčná adresa: Na Troskách 12, 974 01 Banská Bystrica, IČO: 506 018 81, proti žalovanému: Úrad pre normalizáciu, metrológiu a skúšobníctvo Slovenskej republiky, Štefanovičova 3, 810 05 Bratislava, IČO: 308 107 10, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 2019/300/001120/00366, zo dňa 04. februára 2019, o kasačnej sťažnosti žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 5S/71/2019-125 zo dňa 11. februára 2020, takto

r o z h o d o l :

Rozsudok Krajského súdu v Bratislave č.k. 5S/71/2019-125 zo dňa 11. februára 2020 sa m e n í tak, že rozhodnutie žalovaného č. 2019/300/001120/00366, zo dňa 4. februára 2019, ako aj rozhodnutie Slovenského metrologického inšpektorátu č. 747/2018/603-5233 zo dňa 27. novembra 2018 sa z r u š u j e a vec sa v r a c i a žalovanému na ďalšie konanie.

Sťažovateľovi sa voči žalovanému p r i z n á v a nárok na úplnú náhradu trov konania na krajskom súde a na kasačnom súde.

O d ô v o d n e n i e

I. Konanie pred správnym súdom

1. Krajský súd v Bratislave (ďalej aj ako „krajský súd“) rozsudkom č.k. 5S/71/2019-125 zo dňa 11. februára 2020 (ďalej aj ako „napadnutý rozsudok“) podľa § 190 zákona č. 162/2015 Z.z. Správneho súdneho poriadku (ďalej aj ako „SSP“) zamietol ako nedôvodnú žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 2019/300/001120/00366, zo dňa 4. februára 2019 (ďalej aj ako „napadnuté rozhodnutie“). Napadnutým rozhodnutím žalovaný potvrdil rozhodnutie

Slovenského metrologického inšpektorátu č. 747/2018/603-5233 zo dňa 27. novembra 2018 (ďalej aj ako „prvostupňové rozhodnutie“), ktorým bola žalobcovi podľa § 55 ods. 1 písm. c) zákona č. 157/2018 Z.z. o metrológii a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej aj ako „zákon č. 157/2018 Z.z.“), uložená pokuta vo výške 350,-eur za porušenie § 16 ods. 2 písm. a/ zákona č. 157/2018 Z.z.. Rozhodnutie vychádzalo z výsledkov zistených pri metrologickom dozore dňa 20.04.2018.

2. Z vykonaného dokazovania zdokumentovaného v administratívnom spise mal krajský súd za preukázané, že výkonom metrologického dozoru dňa 20.04.2018 na prevádzke žalobcu Vínotéka Zarevúca 4935/028, Ružomberok, zameraného na plnenie povinností používateľa určených meradiel používaných pri nalievaní a predaji sudových vín na objem, používanie zákonných meracích jednotiek a ich symbolov podľa zákona č. 142/2000 Z.z., bolo zistené porušenie ustanovenia § 19 ods. 2 písm. a/ tohto zákona. Uvedeného správneho deliktu sa dozorovaná osoba dopustila tým, že nepoužívala pri meraniach súvisiacich s platbami pri nalievaní a predaji sudových vín na objem určené meradlo (na meranie objemu) v prípade, v ktorom je jeho používanie ustanovené (§ 8) a na daný účel existuje druh meradla ustanovený všeobecne záväzným právnym predpisom, ak osobitný predpis neustanovuje inak alebo ak úrad neudelil výnimku, čo sa nejednalo o daný takýto prípad. V Protokole P č. 3048/2018 zo dňa 20.04.2018 žalobca porušenie povinnosti uznal, voči zisteniam Inšpektorátu nevzniesol žiadnu námietku a prehlásil, že zistený nedostatok odstráni.

3. Krajský súd uviedol, že v predmetnej veci bolo sporným, kedy začalo správne konanie vo veci podozrenia zo spáchania správneho deliktu s následným uložením sankcie. Od zodpovedania uvedeného závisí, podľa ktorého zákona o metrológii sa malo v tomto konaní postupovať. Podľa žalobcu bol momentom začatia správneho konania už prvý úkon Inšpektorátu, teda, že sa tak stalo samotným výkonom metrologického dozoru dňa 20.04.2018, kedy bol účinný zákon č. 142/2000 Z.z.

4. Vo veci tiež nie je sporným, že metrologický dozor bol u žalobcu vykonaný za účinnosti zákona č. 142/2000 Z.z. dňa 20.04.2018, a že zistené porušenie povinností bolo správnym deliktom aj podľa tohto zákona. Prvostupňový orgán dňa 04.10.2018 vydal podľa § 18 ods. 1 a 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (Správny poriadok) v znení neskorších predpisov (ďalej len „Správny poriadok“) rozhodnutie č. 747/2018/603 - 4630, ktorým začal voči žalobcovi ako účastníkovi konania správne konanie za podozrenie z porušenia § 16 ods. 2 písm. a/ zákona č. 157/2018 Z.z. zisteného výkonom metrologického dozoru dňa 20.04.2018 s následne možným uložením pokuty podľa § 55 ods. 1 písm. c/ zákona č. 157/2018 Z.z. Oznámenie bolo žalobcovi doručené dňa 15.10.2018.

5. Krajský súd uviedol, že výkon metrologického dozoru/kontroly a z neho následne vyplývajúci protokol o výsledku dozoru, predstavuje len podklad pre rozhodnutie, ktorým sa len konštatuje deliktuálna zodpovednosť dozorovanej osoby, t.j. predbežne vyhodnocuje zistený skutkový stav, oboznamujú sa zistenia, prípadne dôkazy a dozorovanej osobe sa v ňom ukladajú neodkladné opatrenia, ktoré je povinný prijať na odstránenie zistených nedostatkov. Vykonávanie šetrenia inšpektorov sa neriadi Správnym poriadkom, má neformálny charakter a je upravené osobitným predpisom, v tomto prípade zákonom č. 142/2000 Z.z. o metrológii, ktorý bol platný v čase výkonu metrologického dozoru. Až na základe pozitívnych zistení dozoru/kontroly nastupuje správne konanie, konanie o uložení pokuty.

6. Krajský súd sa stotožnil so záverom prvostupňového orgánu a žalovaného, že správne konanie vo veci začalo až na základe doručenia Oznámenia zo dňa 04.10.2018 žalobcovi, t.j. dňom 15.10.2018, teda za účinnosti zákona č. 157/2018 Z.z. Deň vykonania metrologického dozoru je len úkonom kontrolným v zmysle právomoci vykonávať takúto činnosť, ktorá vyplýva z osobitného zákona. Výkon metrologického dozoru/kontroly a napokon ani protokol na jeho základe vydaný, nie je prejavom rozhodovacej činnosti orgánu verejnej správy. Z uvedeného správny súd vyvodil, že na uvedenú vec nemal byť použitý zákon o metrológii účinný v čase výkonu metrologického dozoru dňa 20.04.2018 (t.j. zákon č. 142/2000 Z. z). Neobstojí preto námietka rozporu s § 60 ods. 1 zákona č. 157/2018 Z.z. a správny bol postup prvostupňového orgánu, ktorý vo veci uloženia sankcie za spáchaný správny delikt postupoval podľa zákona o metrológii účinného v čase Oznámenia o začatí správneho konania. Z ustanovenia § 55 ods. 9 zákona č. 157/2018 Z.z. vyplýva právomoc orgánu

verejnej správy začať správne konanie do troch rokov od zistenia nedostatkov. Ak Slovenský metrologický inšpektorát vydal rozhodnutie o začatí konania dňa 04.10.2018 na základe zistení nedostatkov zo dňa 20.04.2018, vydal ho v zákonnej lehote.

7. K námietke, že skutkový stav veci nebol zistený spoľahlivo a dostatočne, krajský súd uviedol, že oba napadnuté rozhodnutia vychádzajú z dostatočne a spoľahlivo zisteného skutkového stavu, ktorý v čase výkonu dozoru a oboznámenia s výsledkami jeho zistení žalobca ani ničím nespochybnil, k spochybneniu nedošlo ani v rámci správneho konania vo veci uloženia pokuty. Za spochybnenie výsledkov zistení nemožno považovať odstránenie nedostatkov konštatovaných v protokole. Naopak, osvedčením splnenia si uloženej povinnosti sa len potvrdzuje pravdivosť zistení metrologického dozoru.

8. K námietke nepreskúmateľnosti rozhodnutia vo vzťahu k výške uloženej pokuty, krajský súd poukázal na to, že sa žalobca dopustil správneho deliktu objektívneho charakteru, teda bez ohľadu na to, či ide o zavinené alebo nezavinené konanie, či opomenutie. Relevantná je len existencia protiprávneho stavu. Odstránenie nedostatku nezakladá upustenie od uloženia sankcie za spáchaný správny delikt. K určeniu druhu a výšky sankcie krajský súd nezistil, že by zo strany správneho orgánu došlo k vybočeniu z medzí správnej úvahy. Prvostupňový orgán zohľadnil všetky zákonné kritéria, čomu zodpovedá ako primeraná výška uloženej pokuty (350,-Eur) uložená na dolnej hranici zákonnej sadzby. Ustanovenie § 55 ods. 1 zákona o metrologii v prípade týchto správnych deliktov umožňuje uloženie pokuty v rozmedzí od 200,-eur do 10.000,-eur. Pri rozhodovaní o výške pokuty prihliadol na závažnosť porušenia povinností z hľadiska zásahu do práva spotrebiteľa v podobe možného spôsobenia majetkovej ujmy s následnou možnosťou k neoprávnenému ekonomickému prospechu zo strany dozorovanej osoby.

9. O trovách konania krajský súd rozhodol podľa § 168 SSP, tak, že žalovanému ich náhradu nepriznal.

II.

Kasačná sťažnosť, vyjadrenie

10. Proti napadnutému rozsudku krajského súdu podal žalobca v postavení sťažovateľa (ďalej len „sťažovateľ“) v zákonnej lehote kasačnú sťažnosť zo dňa 24.03.2020 z dôvodu podľa ust. § 440 ods. 1 písm. g/ a h/ SSP, ktorou navrhol napadnutý rozsudok zmeniť tak, že kasačný súd zruší rozhodnutie žalovaného v spojení s prvostupňovým rozhodnutím a vec vráti žalovanému na ďalšie konanie, alternatívne navrhol napadnutý rozsudok zrušiť a vec vrátiť krajskému súdu na ďalšie konanie.

11. K dôvodu kasačnej sťažnosti podľa ust. § 440 ods. 1 písm. g/ SSP uviedol, že má za to, že na celé konanie a rozhodnutie mal byť použitý zákon č. 142/2000 Z.z. Tiež nesúhlasil s právnym posúdením o tom, že protokol o kontrole/dozore je len podkladom na rozhodnutie a že konanie vo veci začalo až dorúčením Oznámenia zo dňa 04.10.2018 žalobcovi, t.j. dňom 15.10.2018, teda za účinnosti zákona č. 157/2018 Z.z. Sťažovateľ poukázal na to, že už samotný protokol obsahuje tvrdenie o porušení zákona. V čase kontroly a vydania protokolu bol účinný zákon č. 142/2000 Z.z., ktorý okrem iného umožňoval uložiť blokovú pokutu vo výške do 300,00 eur na mieste, čo je nižšia pokuta, aká bola sťažovateľovi uložená. V protokole z vykonaného metrologického dozoru bolo uvedené porušenie § 19 ods. 2 písm. a/ zákona č. 142/2000 Z.z., preto mal podľa názoru sťažovateľa správny orgán, s prihliadnutím na ust. § 60 ods. 1 zákona č. 152/2018 Z.z. postupovať v zmysle zákona č. 142/2000 Z.z. Sťažovateľ naďalej považoval protokol za prvý úkon, ktorý urobil správny orgán prvého stupňa voči nemu. Bol presvedčený, že zákon č. 142/2000 Z.z. by bol z hľadiska sankcie pre neho priaznivejší ako neskoršia právna úprava. Sťažovateľ tiež mal za to, že nakoľko zaslal dňa 21.06.2018 doklady na mailovú adresu správneho orgánu, už v čase účinnosti skoršej právnej úpravy dochádzalo k úkonom zo strany sťažovateľa.

12. Sťažovateľ sa tiež ohradil voči právnemu posúdeniu krajského súdu o spoľahlivo zistenom skutkovom stave a v tom, že uloženie pokuty, sankcie, bolo vecne správne a dostatočne odôvodnené.

Mal za to, že bol v zmysle zákona č. 142/2000 Z.z. oprávnený používať meradlá - plastové fľaše, certifikované priamo od výrobcu, o objeme 1,0 L, 1,5 L a 2 L a poukázal na to, že na prevádzke sa nachádzal odmerný valec triedy presnosti „B“, pričom je veľmi malý rozdiel v odmernom valci typu „A“ a „B“. Počas kontroly boli zistené drobné nedostatky, ktoré boli sťažovateľom následne odstránené. Dozor fotograficky nezdokumentoval, že sudové víno bolo priamo nalievané do plastových fliaš, ani nevykonal kontrolné meranie, kde by bolo spoľahlivo dokázané porušenie zákona. Sťažovateľ mal za to, že rozhodnutie je nepreskúmateľné v časti týkajúcej sa uloženia pokuty, pretože nebolo dostatočne odôvodnené uloženie pokuty vo výške 350 eur, čo je síce bližšie k spodnej hranici sadzby (200 eur), ale nezohľadňuje súčinnosť sťažovateľa to, že odstránil vytknuté nedostatky a ani to, že je drobným podnikateľom, živnostníkom.

13. V súvislosti s namietaným dôvodom kasačnej sťažnosti podľa ust. § 440 ods. 1 písm. h/ SSP sťažovateľ poukázal na niektoré právne názory ustálenej rozhodovacej praxe, ktoré podľa neho krajský súd nezobral do úvahy. Rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4Sž/138/1996 zo dňa 27.11.1996 uvádza, že „je pre súd rozhodujúci skutkový a právny stav, ktorý tu bol v čase vydania napadnutého rozhodnutia. Ak správny orgán rozhodol v čase vydania rozhodnutia už podľa neúčinného právneho predpisu, ide o takú chybu preskúmaného rozhodnutia, ktoré spočíva v nesprávnom právnom posúdení.“ Ďalej citoval, že podľa rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6Sž/75/2001 zo dňa 28.11.2001 „Rozhodnutie o uložení pokuty za porušenie zákonných povinností odôvodnené len konštatovaním, že bolo prihliadnuté na charakter protiprávneho konania a na rozsah jeho následkov, je v tejto časti nepreskúmateľné.“ Napokon uviedol právnu vetu z rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 8Sž/28/2012 zo dňa 11.03.2014, ktorou bolo vymedzené, že „právne vzťahy, ktoré vznikli v čase platnosti a účinnosti zmeneného alebo zrušeného právneho predpisu, sa naďalej spravujú týmto právnym predpisom, ak novší právny predpis neustanovuje inak.“ V tejto súvislosti zosummarizoval svoje námietky uvedené v predošlej časti kasačnej sťažnosti a tiež zdôraznil, že rozhodnutia orgánov verejnej správy, t.j. napadnuté rozhodnutie a prvostupňové rozhodnutie, považuje za nepreskúmateľné.

14. Žalovaný vo vyjadrení k podanej kasačnej sťažnosti uviedol, že sa stotožňuje s napadnutým rozsudkom. V súvislosti s námietkami ohľadom momentu začatia správneho konania, žalovaný uviedol, že sa riadil zásadou oficiality, teda prvým úkonom je doručenie písomnosti účastníkovi konania, ktorá obsahuje upovedomenie o začatí konania. Nebolo prekážkou v konaní, že metrologický dozor bol u sťažovateľa uskutočnený v čase platnosti predošlej právnej úpravy, pretože vtedy sa ešte správne konanie nezačalo. Ak by správne konanie začínalo už vykonaním dozoru, tak by ho v prípade, že nie sú zistené nedostatky, bolo potrebné aj zastavovať. Poukázal na to, že konanie žalobcu bolo protiprávne aj podľa zákona č. 142/2000 Z.z., pretože ustanovenie § 19 ods. 2 písm. a/ zákona uvádza povinnosť používať určené meradlá v prípadoch, v ktorých je ich používanie ustanovené (§ 8) a na daný účel existuje druh meradla ustanovený všeobecne záväzným právnym predpisom, ak osobitný predpis neustanovuje inak alebo ak úrad neudelil výnimku, čo napĺňalo skutkovú podstatu podľa § 36 ods. 1 písm. b/ zákona č. 142/2000 Z.z. To je svojím obsahom rovnaká povinnosť, aká je uvedená v § 16 ods. 2 písm. a/ zákona č. 157/2018 Z.z. Preto sa nejedná o retroaktivitu. Rovnako by nebolo použitie predošlej právnej úpravy pre sťažovateľa priaznivejšie, ani čo sa týka výšky pokuty, pretože pri ukladaní pokuty bolo postupované analogicky s obdobnými prípadmi, o ktorých bolo rozhodované podľa zákona č. 142/2000 Z.z. Pri posudzovaní výšky pokuty prihliadol na kritériá stanovené ustanovením § 55 ods. 8 Zákona č. 157/2018 Z.z., ktoré sú totožné s ust. § 36 ods. 3 zákona č. 142/2000 Z.z., a to závažnosť, čas trvania protiprávneho konania, jeho spôsob a následky. Žalovaný nesúhlasil s tvrdením, že už v čase účinnosti skoršej právnej úpravy dochádzalo k úkonom zo strany sťažovateľa, pretože tento zaslal dňa 21.06.2018 doklady na mailovú adresu. Vyjadrenie sťažovateľa o odstránení nedostatkov bolo totiž splnením povinnosti uloženej protokolom, navyše toto nebolo zaslané na správnu elektronickú adresu, a tiež toto vyjadrenie nevyplýva z administratívneho spisu. K možnosti uloženia blokovej pokuty v konaní podľa skoršej právnej úpravy žalovaný uviedol, v zmysle § 36a ods. 1 zákona č. 142/2000 Z.z. sa blokovaná pokuta ukladala podľa vlastného uváženia inšpektora („môže uložiť blokovanú pokutu“) a tiež upozornil, že túto námietku žalobca neuplatnil v administratívnom konaní ani v správnej žalobe.

15. K námietkam ohľadom nedostatočne zisteného skutkového stavu sa žalovaný vyjadril, že sa tieto nezakladajú na pravde. Podľa bodu 1.3.4. prílohy č. 1 vyhlášky žalovaného č. 210/2000 Z.z. o meradlách a metrologickej kontrole v znení neskorších predpisov, príloha č. 1, sa za určené meradlo považuje odmerné sklo (odmerné banky, byrety, pipety, odmerné valce triedy presnosti „A“), nie certifikované PET fľaše ani odmerné valce triedy presnosti „B“. Prílohou protokolu je aj fotodokumentácia výčapného pultu, vrátane odmerného valca presnosti „B“, otváracích hodín a názvu prevádzky. Inšpektor nemal podľa zákona č. 142/2000 Z.z. povinnosť ani oprávnenie uskutočniť kontrolné meranie. V súvislosti s výškou pokuty mal žalovaný za to, že nie je neprimerane vysoká, zároveň musí byť proporcionálna aj v tom zmysle, aby nebola neprimerane nízka, aby mala efektívny charakter. Uloženie pokuty v predmetnej výške podľa žalovaného bolo adekvátne a bolo uložené analogicky s obdobnými prípadmi, za súčasného individuálneho posúdenia veci.

16. Ku kasačnému dôvodu podľa ust. § 440 ods. 1 písm. h/ SSP mal žalovaný za to, že postupoval a rozhodoval v súlade s uvedenými rozhodnutiami. Sťažovateľ tiež dostatočne neodôvodnil, v čom sa konkrétne krajský súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe kasačného súdu.

III.

Konanie na kasačnom súde

17. Prejednávaná vec bola dňa 07.07.2020 predložená Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky ako súdu príslušnému na konanie a rozhodnutie - podľa právnej úpravy účinnej k danému dňu. Na Najvyššom súde Slovenskej republiky bola vec náhodným výberom pridelená na rozhodnutie senátu 1S - sp. zn.: 1Asan/15/2020. S účinnosťou ku dňu 1. augusta 2021 (§ 101e ods. 1 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov) začal svoju právomoc vykonávať Najvyšší správny súd Slovenskej republiky, pričom k tomuto dňu prešiel z Najvyššieho súdu Slovenskej republiky na Najvyšší správny súd Slovenskej republiky výkon súdnictva vo všetkých veciach, v ktorých je od 1. augusta 2021 daná právomoc Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky (čl. 154g ods. 4 a 6 Ústavy Slovenskej republiky v spojení s § 101e ods. 2 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov). Prejednávaná vec bola preto zo zákonných dôvodov podľa predchádzajúcej vety dňa 01.08.2021, náhodným výberom pridelená na rozhodnutie kasačnému senátu 4S Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky, ktorý o nej rozhodol v zložení uvedenom v záhlaví tohto rozhodnutia pod pôvodnou spisovou značkou.

18. Najvyšší správny súd Slovenskej republiky, ako súd kasačný podľa § 21 písm. a/ SSP v spojení s § 438 ods. 2 SSP, po tom, čo zistil, že kasačná sťažnosť bola podaná riadne a včas (§ 443 SSP a § 444 SSP), oprávnenou osobou na podanie kasačnej sťažnosti (§ 442 SSP), smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému je kasačná sťažnosť prípustná (§ 439 SSP), kasačná sťažnosť má predpísané náležitosti (§ 445 ods. 1 SSP a § 57 SSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie z dôvodov a v rozsahu uvedenom v podanej kasačnej sťažnosti podľa § 440 SSP, § 441 SSP a § 453 SSP a postupom podľa § 455 SSP bez nariadenia pojednávania dospel k záveru, že kasačná sťažnosť sťažovateľa je dôvodná.

19. Z obsahu pripojeného administratívneho spisu kasačný súd zistil nasledovný skutkový stav. Dňa 20.04.2018 inšpektor Slovenského metrologického inšpektorátu pracovisko Banská Bystrica vykonal u sťažovateľa na prevádzke Vinotéka, Zarevúca 4935/28, 034 01 Ružomberok metrologický dozor podľa zákona č. 142/2000 Z.z. Metrologickým dozorom bolo zistené, že dozorovaná osoba pri meraniach súvisiacich s platbami - pri nalievaní a predaji sudových vín nepoužívala určené meradlo na meranie objemu v prípade, v ktorom je jeho používanie ustanovené (§ 8) a na daný účel existuje druh meradla ustanovený všeobecne záväzným právnym predpisom, ak osobitný predpis neustanovuje inak, alebo ak úrad neudelil výnimku, ale nalievala sudové víno priamo do plastových fliaš o objeme 1,0 L, 1,5 L a 2 L a na prevádzke sa nachádzal odmerný valec triedy presnosti „B“. Z metrologického dozoru bol vyhotovený Protokol P č. 3048/2018. Dozorovaná osoba bola s protokolom a zisteniami v ňom uvedenými oboznámená, so zisteniami uvedenými v protokole súhlasila a prehlásila, že vytykané nedostatky odstráni.

20. Slovenský metrologický inšpektorát (ďalej len „Inšpektorát“ alebo „prvostupňový orgán“) dňa 04.10.2018 vydal rozhodnutie č.: 747/2018/603-4630, ktorým na základe zistení vyplývajúcich z metrologického dozoru začal, podľa § 18 ods. 1 a ods. 2 Správneho poriadku, správne konanie voči sťažovateľovi za podozrenie z porušenia § 16 ods. 2 písm. a/ Zákona č. 157/2018 Z.z., nakoľko v kontrolovanej prevádzke pri meraniach dňa 20.04.2018, ktoré súvisia s platbami - pri nalievaní a predaji sudových vín na objem, nepoužíval určené meradlo na meranie objemu na účel merania podľa § 11 ods. 1 zákona č. 157/2018 Z.z., čo by odôvodňovalo uloženie pokuty podľa § 55 ods. 1 písm. c/ zákona č. 157/2018 Z.z.

21. Dňa 27.11.2018 Inšpektorát po tom, ako mu bolo doručené vyjadrenie sťažovateľa, vydal rozhodnutie č. 747/2018/603-5233, ktorým sťažovateľovi podľa § 55 ods. 1 písm. c/ Zákona č. 157/2018 Z.z. uložil pokutu 350,-eur za porušenie § 16 ods. 2 písm. a/ Zákona č. 157/2018 Z.z. Rozhodnutie o uložení pokuty inšpektorát založil na porušení § 8 Zákona č. 142/2000 Z.z. zistenom pri metrologickom dozore dňa 20.04.2018. V odôvodnení uviedol, že protiprávne konanie bolo bezpečne a nespochybniteľne preukázané, pričom sám sťažovateľ konania pochybenia uvedené v Protokole P. č. 3048/2018 zo dňa 20.04.2018 uznal, s výsledkami zistení súhlasil a prehlásil, že vady odstráni. Za zásadné Inšpektorát považoval, že v danom prípade sa jedná o správny delikt založený na princípe objektívnej zodpovednosti bez novej liberácie. Pri určovaní výšky pokuty, ktorá je v uvedenom prípade v zákonom rozmedzí od 200,-eur do 10.000,-eur, Inšpektorát zohľadnil závažnosť zisteného protiprávneho konania, ktorá spočíva v porušení zákonom chránených práv spotrebiteľa, čas trvania protiprávneho konania vymedzený ako čas metrologického dozoru dňa 20.04.2018 a spôsob, akým došlo k porušeniu zákona, a to tým, že sťažovateľ pri meraní, ktoré súvisí s platbami - pri nalievaní a predaji sudových vín nepoužíval určené meradlo (na meranie objemu) na účel merania podľa § 11 ods. 1 zákona č. 157/2018 Z.z. Pri výške uloženej pokuty bolo tiež prihliadnuté na následky zisteného protiprávneho konania, a to, že používaním meradla neschváleného typu pri predaji sudových vín nie sú zaručené správne výsledky merania, nakoľko takéto meradlo neprešlo žiadnou metrologickou kontrolou, ktorá by zaručila správne a presné výsledky merania. V dôsledku uvedeného spotrebiteľovi môže byť spôsobená majetková ujma a na druhej strane môže dôjsť k neoprávnenému ekonomickému prospechu zo strany sťažovateľa. Za poľahčujúcu okolnosť pri určení výšky pokuty Inšpektorát vzal do úvahy skutočnosť, že zo strany sťažovateľa sa jedná o prvé porušenie zákona.

22. Sťažovateľ v zákonnej lehote napadol prvostupňové rozhodnutie odvolaním. O odvolaní rozhodol Úrad pre normalizáciu, metrológiu a skúšobníctvo SR (ďalej aj len „Úrad“ alebo „žalovaný“) tak, že dňa 04.02.2019 rozhodnutím č. 2019/300/001120/00366 odvolanie zamietol a prvostupňové rozhodnutie ako vecne správne potvrdil.

IV.

Právne predpisy, právne názory kasačného súdu

23. Podľa § 2 ods. 1 a 2 SSP, v správnom súdnictve poskytuje správny súd ochranu právam alebo právom chráneným záujmom fyzickej osoby a právnickej osoby v oblasti verejnej správy a rozhoduje v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom.

Každý, kto tvrdí, že jeho práva alebo právom chránené záujmy boli porušené alebo priamo dotknuté rozhodnutím orgánu verejnej správy, opatrením orgánu verejnej správy, nečinnosťou orgánu verejnej správy alebo iným zásahom orgánu verejnej správy, sa môže za podmienok ustanovených týmto zákonom domáhať ochrany na správnom súde.

24. Podľa § 6 ods. 1 SSP, správne súdy v správnom súdnictve preskúmajú na základe žalôb zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy, opatrení orgánov verejnej správy a iných zásahov orgánov verejnej správy, poskytujú ochranu pred nečinnosťou orgánov verejnej správy a rozhodujú v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom.

25. Podľa § 3 ods. 1 písm. b/ SSP, na účely tohto zákona sa rozumie rozhodnutím orgánu verejnej správy správny akt vydaný orgánom verejnej správy v administratívnom konaní, ktorý je formálne označený ako rozhodnutie alebo je za rozhodnutie považovaný podľa osobitného predpisu a zakladá,

mení, zrušuje alebo deklaruje práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzickej osoby a právnickej osoby, alebo sa jej priamo dotýka.

26. Podľa § 194 ods. 1 SSP, správnym trestaním sa na účely tohto zákona rozumie rozhodovanie orgánov verejnej správy o priestupku, správnom delikte alebo o sankcii za iné podobné protiprávne konanie.

27. Podľa § 194 ods. 2 SSP, ak nie je v tejto hlave ustanovené inak, použijú sa na konanie vo veciach správneho trestania ustanovenia o konaní o všeobecnej správnej žalobe.

28. Podľa § 18 ods. 1, 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (Správny poriadok), konanie sa začína na návrh účastníka konania alebo na podnet správneho orgánu.

29. Konanie je začaté dňom, keď podanie účastníka konania došlo správne orgánu príslušnému vo veci rozhodnúť. Pokiaľ sa konanie začína na podnet správneho orgánu, je konanie začaté dňom, keď tento orgán urobil voči účastníkovi konania prvý úkon.

30. Podľa § 60 ods. 1 zákona č. 157/2018 Z.z., konania začaté a právoplatne neukončené pred 1. júlom 2018 sa dokončia podľa právnych predpisov účinných do 30. júna 2018.

31. Podľa § 8 ods. 1 - 3 zákona č. 142/2000 Z.z. o metrologii a o zmene a doplnení niektorých zákonov (účinného v čase výkonu metrologického dozoru),

(1) Určené meradlá sú meradlá určené na povinnú metrologickú kontrolu alebo posúdenie zhody.

(2) O zaradení meradla do skupiny určených meradiel rozhoduje účel jeho použitia a používanie

a) pri meraniach súvisiacich s platbami,

b) pri ochrane zdravia, bezpečnosti, majetku a životného prostredia,

c) pri príprave spotrebiteľsky balených výrobkov,

d) v iných oblastiach verejného života, kde môžu vzniknúť konfliktné záujmy na výsledku merania alebo kde nesprávne výsledky merania môžu poškodiť záujmy fyzických osôb, právnických osôb alebo spoločnosti alebo,

e) pri meraniach, ak tak ustanovuje osobitný predpis.

(3) Meranie súvisiace s platbami je najmä meranie v obchodných vzťahoch, meranie na určovanie ceny pri priamom predaji verejnosti a meranie na účely výpočtu ceny, cla, taríf, daní, zvýhodnení, pokút, odškodnenia a poistenia.

32. Podľa § 19 ods. 2 písm. a/ zákona č. 142/2000 Z. z., podnikateľ alebo iná právnická osoba je povinná používať určené meradlá v prípadoch, v ktorých je ich používanie ustanovené (§ 8), a na daný účel existuje druh meradla ustanovený všeobecne záväzným právnym predpisom, ak osobitný predpis7) neustanovuje inak alebo ak úrad neudelil výnimku.

33. Podľa § 36 ods. 1 písm. b/ zákona č. 142/2000 Z.z., metrologický inšpektorát uloží pokutu od 200 eur do 10 000 eur tomu, kto poruší ustanovenia tohto zákona tým, že nepoužíva určené meradlá pri meraniach na účely podľa § 8 ods. 2.

34. Podľa § 36 ods. 4 zákona č. 142/2000 Z.z., pokutu možno uložiť do dvoch rokov odo dňa, keď metrologický inšpektorát zistil porušenie povinnosti, najneskôr však do troch rokov odo dňa, keď došlo k porušeniu povinnosti.

35. Podľa čl. 50 ods. 6 Ústavy Slovenskej republiky, trestnosť činu sa posudzuje a trest sa ukladá podľa zákona účinného v čase, keď bol čin spáchaný. Neskorší zákon sa použije, ak je to pre páchatel'a priaznivejšie.

36. Sťažovateľ v kasačnej sťažnosti namietať v prvom rade nesprávne právne posúdenie veci krajským súdom (§ 440 ods. 1 písm. g/ SSP), v súvislosti s aplikáciou príslušného zákona o metrologii. Rovnako

nesúhlasil s názorom krajského súdu, ktorý považoval prvostupňové rozhodnutie, ako aj napadnuté rozhodnutia, za dostatočne odôvodnené, a to osobitne k výške udelenej sankcie.

37. Doterajšia ustálená judikatúra Najvyššieho súdu Slovenskej republiky chápe sťažnostný dôvod zakotvený v § 440 ods. 1 písm. g/ SSP tak, že nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis, alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval, alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery.

38. Kasačný súd v tejto súvislosti konštatuje, že je nesporné, že v čase výkonu kontroly t.j. dňa 20.04.2018 bol platný zákon o metrologii č. 142/2000 Z.z., a to až do 30.06.2018. Dňom 01.07.2018 nadobudol účinnosť nový zákon o metrologii, zákon č. 157/2018 Z.z., ktorý v ustanovení § 60 ods. 1 ukladá povinnosť správneho orgánu konania začaté a právoplatne neukončené pred 01.07.2018 dokončiť podľa právnych predpisov účinných do 30.06.2018.

39. Možno sa stotožniť s posúdením krajského súdu, že metrologický dozor, resp. kontrola, nie je správnym konaním, preto sa správne konanie začalo až dňom oznámenia o začatí konania (v odsekoch 36-41 napadnutého rozsudku), a zároveň nemožno súhlasiť s názorom sťažovateľa, že konanie vo veci začalo už výkonom metrologického dozoru, nakoľko toto začalo až doručením oznámenia o začatí správneho konania zo dňa 04.10.2018 sťažovateľovi, t.j. dňom 15.10.2018, teda za účinnosti zákona č. 157/2018 Z.z. V zmysle § 18 ods. 2 (druhá veta) Správneho poriadku je teda predmetné konanie začaté dňom, keď tento orgán urobil voči účastníkovi konania prvý úkon. Oznámenie o začatí správneho konania zo dňa 04.10.2018 bolo teda nesporne prvým úkonom správneho orgánu príslušného konať vo veci, ktorý bol urobený vo vzťahu k sťažovateľovi, pričom relevantný je pre začatie správneho konania okamih doručenia oznámenia sťažovateľovi, ktorým bol deň 15.10.2018. Nejednalo sa teda o správne konanie začaté pred 01.07.2018, preto sa naň, v zmysle § 60 zákona č. 157/2018 Z.z. z hľadiska procesného práva, nevzťahoval zákon o metrologii č. 142/2000 Z.z.

40. V tejto súvislosti však kasačný súd poukazuje na procesný charakter normy § 60 zákona č. 157/2018 Z.z., na základe ktorej vyplýva aplikácia príslušného zákona na konanie. Z hľadiska posudzovania deliktuálnej zodpovednosti a ukladania trestu je však nevyhnutné zohľadniť čl. 50 ods. 6 Ústavy Slovenskej republiky, keďže pri správnom trestaní je potrebné primerane aplikovať trestnoprávne zásady a obmedzenia. Podľa čl. 50 ods. 6 Ústavy Slovenskej republiky, trestnosť činu sa posudzuje a trest sa ukladá podľa zákona účinného v čase, keď bol čin spáchaný. Neskorší zákon sa použije, ak je to pre páchatel'a priaznivejšie.

41. Z dikcie čl. 50 ods. 6 Ústavy Slovenskej republiky vyplýva, že trestnosť činu sa posudzuje a trest sa ukladá bez ohľadu na prechodné ustanovenia v § 60 zákona č. 157/2018 Z.z., pričom výnimkou z uvedeného pravidla, kedy sa použije neskorší zákon je, ak je to pre páchatel'a priaznivejšie. Pod pojmom trestnosť činu v súlade s ustálenou súdnou praxou treba rozumieť súhrn všetkých podmienok, od ktorých závisí výrok súdu o vine a treste.

42. Podľa konštantnej judikatúry (napr. rozsudky Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2Sžo/2/2012 zo dňa 19.12.2012, 3Asan/10/2017 zo dňa 31.07.2018) vychádzajúc z čl. 6 ods. 1 veta prvá Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, ako aj z judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva (napr. rozsudok Neumeister v. Rakúsko z júla 1976) trestanie za správne delikty (priestupky, správne delikty právnických osôb a správne delikty fyzických osôb - podnikateľov) musí podliehať rovnakému režimu ako trestný postih za trestné činy.

43. Jednou zo základných zásad trestného práva, ktorú vyjadruje čl. 50 ods. 6 Ústavy Slovenskej republiky je zásada, v zmysle ktorej sa trestnosť činu posudzuje a trest ukladá podľa zákona účinného v čase, keď bol čin spáchaný, pričom neskorší zákon sa použije, ak je to pre páchatel'a priaznivejšie. To platí nielen pre trestné konanie, ale aj správne konanie, pretože je potrebné aplikovať všetky zásady a záruky, ktoré vnútroštátne právo poskytuje obvinenému v trestnom konaní aj tomu, komu hrozí správna sankcia. Otázkou aplikácie tohto ústavného pravidla nielen na trestné činy, ale aj na správne

delikty sa opakovane zaoberal aj Najvyšší súd Slovenskej republiky, čo vyústilo do prijatia stanoviska, ktoré bolo zverejnené v Zbierke stanovísk a rozhodnutí Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. 2/2012 pod poradovým číslom 22 v nasledovnom znení: „Zásada stanovená čl. 50 ods. 6 Ústavy Slovenskej republiky sa vzťahuje na všetky delikty verejného práva, teda aj na ukladanie sankcií za porušenie povinností vo vzťahoch chránených správnym právom“ (rozsudok Najvyššieho súdu SR z 18. februára 2010 sp. zn. 3Szd/12/2009). Citované ustanovenie Ústavy SR obsahuje nielen zásadu pre ukladanie trestov, ale aj zásadu pre posudzovanie trestnosti. V zmysle uvedeného stanoviska Najvyššieho súdu SR je tak treba podľa tejto zásady posudzovať aj administratívno-právnu zodpovednosť, a teda delikvenčnosť daného konania. Jednou z dôležitých úloh správneho orgánu pri rozhodovaní o správnych deliktoch je, aby správny orgán zabezpečil v záujme zachovania práv zaručených Dohovorom o ochrane ľudských práv a základných slobôd pre administratívne stíhanú osobu spravodlivé konanie. Nebolo by spravodlivým konaním, ak by takejto osobe bolo priznané menej práv alebo v menšom rozsahu, než patria osobe stíhanej v trestnom konaní. V zmysle článku 152 ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky je stanovený výklad právnych predpisov nižšej právnej sily v súlade s Ústavou. Štátne orgány v zmysle článku 2 Ústavy Slovenskej republiky môžu konať iba na základe Ústavy, v jej medziach a v rozsahu a spôsobom, ktorý ustanoví zákon.

44. Princíp zákazu retroaktivity je neoddeliteľnou súčasťou princípu právnej istoty. Zákaz retroaktivity vo všeobecnosti zabezpečuje ochranu skoršieho správania a možnosti predvídať právne dôsledky správania v budúcnosti. Odpovedá na otázku, ako riešiť spravodlivo otázku prípadnej kolízie hmotnoprávných účinkov predchádzajúcej a novej právnej úpravy pôsobiacej na právne vzťahy, vzniknuté v čase účinnosti predchádzajúcej právnej úpravy a jestvujúce aj v čase účinnosti novej právnej úpravy. Dôsledkom uplatnenia princípu zákazu retroaktivity je, že trestnosť skutku sa posudzuje a trest zaň sa ukladá podľa zákona účinného v čase, keď bol čin spáchaný. Zo všeobecného zákazu retroaktivity sa na účely ukladania trestov odvodzuje špeciálnejší zákaz - zákaz retroaktivity prísnejšieho zákona. Spočíva v tom, že sa obmedzuje len na zákaz spätného pôsobenia neskoršieho zákona, ktorý pre páchatel'a deliktu vytvoril nepriaznivejšiu právnu situáciu, pokiaľ ide o posúdenie závažnosti skutku a uloženie trestu za takýto skutok. Ak v čase medzi spáchaním činu a rozhodnutím o ňom nadobudnú účinnosť viaceré zákony, trestnosť sa posudzuje a trest sa ukladá podľa zákona, ktorý je pre páchatel'a priaznivejší. Zásada nulla poena sine lege spočíva v tom, že páchatel'ovi môže byť uložený iba trest uvedený v zákone účinnom v čase spáchania deliktu a v rozmedzí, ktoré ustanovuje tento zákon; neskorší zákon sa môže použiť iba vtedy, ak je to pre páchatel'a priaznivejšie.

45. V zmysle Nálezu Ústavného súdu SR sp. zn. III. ÚS 120/2010, všeobecný súd pri realizácii základného práva na súdnu ochranu podľa Ústavy Slovenskej republiky a podľa Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, je povinný aplikovať ústavnú požiadavku jednoduchého práva, že každý má právo na rozhodnutie podľa relevantnej právnej normy. Ak došlo k zmene právnej úpravy, všeobecný súd musí na túto skutočnosť reagovať a jeho reakcia musí nájsť odraz v zdôvodnení rozhodnutia (R 22/2010 Zbierka rozhodnutí Ústavného súdu SR).

46. V predmetnej veci správne orgány trestnosť činu posudzovali a sankciu ukladali podľa Zákona č. 157/2018 Z.z., hoci v čase výkonu kontroly platil zákon č. 142/2000 Z.z. Inšpektorát v záhlaví prvostupňového rozhodnutia citoval zákon č. 157/2018 Z.z., pričom len z odôvodnenia tohto rozhodnutia je zrejmé, že toto bolo založené na porušení ustanovenia § 8 zákona č. 142/2000 Z.z. zistenom pri metrologickom dozore dňa 20.04.2018.

47. V tejto súvislosti teda neboli dodržané princípy správneho trestania týkajúce sa inštitútu retroaktivity v správnom konaní v zmysle zásad daných čl. 50 ods. 6 Ústavy Slovenskej republiky. Konanie, za ktoré bola sťažovateľovi uložená pokuta, bolo trestné v čase spáchania deliktu dňa 20.04.2018 (v zmysle § 8 ods. 2 v spojení s § 19 ods. 2 písm. a/ zákona č. 142/2000 Z.z.), ako aj v čase uloženia pokuty (§ 11 ods. 2 v spojení s § 16 ods. 2 písm. a/ zákona č. 157/2018 Z.z., uvedené skutkové podstaty podľa zákona č. 142/2000 Z.z. a zákona č. 157/2018 Z.z. sú z materiálneho hľadiska totožné, spočívajúce v porušení povinnosti používať určené meradlo na meranie súvisiace s platbami. Čo sa týka výšky uloženej sankcie, tá je podľa oboch zákonov o metrologii pokuta vo výške od 200,-eur do 10. 000,- eur (§ 55 ods. 1 písm. c/ zákona č. 157/2018 Z.z., resp. § 36 ods. 1 písm. b/

zákona č. 142/2000 Z.z.). Keďže v danom prípade nie je splnená dispozícia priaznivejších dopadov neskoršej právnej úpravy na právnu sféru sťažovateľa, bolo povinnosťou správnych orgánov, pri dodržaní procesného postupu podľa § 60 ods. 1 zákona č. 157/2018 Z.z., použiť v rámci konania o posúdení deliktuálnej spôsobilosti sťažovateľa a uložení sankcie zákon č. 142/2000 Z.z., ktorý bol účinný v čase, keď bol protiprávny čin spáchaný. Správne orgány v rámci konania o správnom delikte trestnosť činu neposudzovali podľa právnej úpravy v čase jeho spáchania a tiež neuložili sankciu v súlade s právnou úpravou účinnou v čase, keď došlo k spáchaniu deliktu. Právna úprava zákona č. 157/2018 Z.z. teda nebola výhodnejšia pre páchatel'a, preto mala byť trestnosť činu posudzovaná a trest uložený podľa zákona účinného v čase, keď bol čin spáchaný.

48. V predmetnej veci bol sťažovateľ presvedčený, že na konanie a rozhodovanie vo veci mal byť aplikovaný zákon č. 142/2000 Z.z. Zastával názor, že zákon o metrologii, účinný v čase metrologického dozoru, by bol z hľadiska sankcie pre neho priaznivejší ako neskoršia právna úprava, toto odôvodňoval najmä možnosťou uloženia blokovej pokuty podľa § 36a ods. 1 zákona č. 142/2000 Z.z. Aplikujúc právny názor vyplývajúci z rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 10 Sžd/33/2011 z 20. júna 2012, okolnosť, či je správny delikt spoľahlivo zistený, je daná na posúdenie správneho orgánu, ktorý v rámci voľnej správnej úvahy posúdi, či sú dané podmienky na uskutočnenie blokoveho konania. Voľnú úvahu správneho orgánu nemožno zamieňať s arbitrárnosťou. V danom prípade nie je zrejmé, prečo správny orgán nepristúpil k uloženiu blokovej pokuty, nakoľko zo skutkových a právnych okolností sa javí, že boli splnené zákonné predpoklady v zmysle ustanovenia § 36a zákona č. 142/2000 Z.z.

49. V ďalšom konaní bude úlohou správnych orgánov riadiť sa právnym názorom vysloveným kasačným súdom (§ 469 SSP) a z hľadiska hmotného práva trestnosť činu sťažovateľa posúdiť a trest sťažovateľovi uložiť v zmysle ustanovení zákona č. 142/2000 Z.z., pričom z hľadiska procesného práva sa na vec vzťahuje zákon č. 157/2018 Z.z., nakoľko administratívne konanie začalo za účinnosti tohto zákona.

50. K zvyšným dôvodom kasačnej sťažnosti kasačný súd uvádza nasledovné.

51. K námietke sťažovateľa vo vzťahu ku konštatovaniu krajského súdu o spoľahlivo zistenom skutkovom stave a v tom, že uloženie pokuty, sankcie, bolo vecne správne a dostatočne odôvodnené, kasačný súd uvádza, že totožné námietky sťažovateľ uviedol v správnej žalobe. Krajský súd sa v odôvodnení napadnutého rozsudku dostatočne zaoberal zistením skutkového stavu zo strany sťažovateľa a spáchaním správneho deliktu. V súvislosti s námietkami týkajúcich sa odôvodnenia výšky pokuty kasačný súd uvádza, že tieto by neboli samé o sebe dôvodom zrušenia napadnutého rozhodnutia. Nakoľko však kasačný súd z iného dôvodu zrušil napadnuté rozhodnutie vrátane prvostupňového rozhodnutia, je daný priestor na inštruovanie konajúcich orgánov verejnej správy. V novom konaní a rozhodnutí bude správny orgán ukladať trest v zmysle zákona č. 142/2000 Z.z., preto bude namieste, pri odôvodnení výšky uloženej pokuty, vysporiadať sa aj s komparáciou výšky sankcie podľa ustanovenia § 36a tohto zákona.

52. K druhému sťažnostnému dôvodu, ktorým sťažovateľ namietal odklon od ustálenej judikatúry kasačného súdu (§ 440 ods. 1 písm. h/ SSP) kasačný súd poukazuje na to, že sťažovateľ uviedol citácie z troch rozsudkov Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (sp. zn. 4Sž/138/1996 zo dňa 27.11.1996, sp. zn. 6Sž/75/2001 zo dňa 28.11.2001 a sp. zn. 8Sž/28/2012 zo dňa 11.03.2014). Kasačný súd konštatuje, že rozpor s judikatúrou vo vzťahu k predmetnej veci sťažovateľ v tomto sťažnostnom bode nedostatočne špecifikoval. Sťažovateľova kasačná sťažnosť v tejto časti nie je dostatočne podložená a odôvodnená s poukazom na ustálenú judikatúru kasačného súdu, pre absenciu konkretizácie druhého kasačného dôvodu nemohol kasačný súd rozhodnutie súdu z hľadiska jeho správnosti preskúmať.

53. Vychádzajúc z uvedeného kasačný súd konštatoval dôvodnosť kasačnej sťažnosti a preto podľa § 462 ods. 2 SSP rozsudok krajského súdu zmenil tak, že rozhodnutie žalovaného č. 2019/300/001120/00366 zo dňa 04. februára 2019 v spojení s rozhodnutím Slovenského

metrologického inšpektorátu č. 747/2018/603-5233 zo dňa 27. novembra 2018 zrušil a vrátil vec žalovanému na ďalšie konanie.

54. Ak dôjde k zrušeniu napadnutého rozhodnutia a k vráteniu veci na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, krajský súd a orgán verejnej správy sú viazaní právnym názorom kasačného súdu (§ 469 SSP).

55. O nároku na náhradu trov konania rozhodol kasačný súd podľa § 467 ods. 1 a 2 SSP v spojení s § 167 ods. 1 SSP a § 175 ods. 1 SSP tak, že úspešnému sťažovateľovi (žalobcovi) priznal proti neúspešnému žalovanému nárok na úplnú náhradu dôvodne vynaložených trov konania na krajskom súde a kasačnom súde. O výške náhrady trov konania na krajskom súde a kasačnom súde rozhodne podľa § 467 ods. 1 SSP v spojení s § 175 ods. 2 SSP krajský súd po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

56. Toto rozhodnutie prijal Najvyšší správny súd Slovenskej republiky v pomere hlasov 3 : 0 (§ 463 SSP v spojení s § 139 ods. 4 SSP).

Poučenie :

Proti tomuto rozsudku n i e j e prípustný opravný prostriedok.